

(Kort bemærkning).

Kjærbøl: Det er dristigt, synes jeg, at sige, at finansieringsvanskelighederne nu er i færd med at blive overvundet. Der er sket det, at nationalbanken har givet tilsagn om en genbelåning på 30 mill. kr. — det svarer nogenlunde til det, der bruges efterhånden måned efter måned —, og den har givet fri rediskontering med hensyn til byggelån i parcelhuse, vistnok af hensyn til de mindre banker. Men det er ikke parcelhusbyggeriet, der bliver afgørende i dette foretagende, det er etagebyggeriet, selvom jeg har al respekt for parcelhusbyggeriet. Og så var der yderligere en gang for alle givet tilsagn om, at det, der ligger i øjeblikket, vil nationalbanken rediskontere.

Nu vil jeg spørge minsteren: Mener ministeren, at de tilsagn, der er givet fra nationalbanken, er tilstrækkelige til at gennemføre et byggeri på 20 000 lejligheder om året? Hvis ikke, efterlyser jeg, hvad den højtærede minister vil gøre for at nå det mål, da der skal mindst 20 000 lejligheder til dels for at dække befolkningstilvækstens behov, dels for at hale ind på bolignoden, så vi kan imødesee tidspunktet for begyndelsen af den sanering, som trænger sig mere og mere på.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Selvom det naturligvis er sådan, at de krav, som det militære byggeri nu og et stykke tid fremover stiller til os, ikke er så store, at de ikke kan opfyldes under de øjeblikkeligt gældende vilkår, bør det ærede medlem erindre sig, at muligheden for — når dette byggeri skal gennemføres — at igangsætte og gennemføre et byggeprogram på 20 000 lejligheder ikke eksisterer. Der kan gennemføres et program, hvis det lykkes os at bringe forholdene i orden — og dermed tænker jeg også på finansieringsforholdene — på ca. 17 000 lejligheder.

Det ærede medlem, som nu beskæftigede sig med spørgsmålet om, hvad genbelåningens genoptagelse betyder, undervurderede efter min opfattelse forløbet af denne sag og de virkninger, den vil få. Siden den 11. september, da vi kunne sende de første genbelåningstilsagn ud, er der givet genbelåning indtil i dag for 91 mill. kr. til høj bebyggelse og for et beløb, som jeg ikke kender, til parcelhuse, men altså et beløb, der har gjort, at ethvert andragende om at få genbelånt byggelån til parcelhuse er blevet imødekommet af nationalbanken. Endvidere er denne ordning truffet således, at de 52

af disse 91 mill. kr. er holdt udenfor den kvota, som blev aftalt i september, på et samlet beløb af 110 mill. kr.

Iøvrigt er forholdet det, at hvis den økonomiske politik, som vi har kunnet gennemføre i Danmark indtil dette øjeblik, får lov at fortsætte et stykke tid endnu, således at valutabalancens forbedringer fører til en forøgelse af pengemængden i samfundet, vil muligheden for en forøgelse af genbelåningen og dermed forbedrede finansieringsmuligheder for byggeriet komme af sig selv. Denne regering adskiller sig altså deri fra sin forgænger, at den først og fremmest ønsker, at det skal være de friere kræfter, der tilvejebringer mulighederne for den orden, der skal være i tingene, medens det ærede medlem i eftermiddag tilstrækkeligt stærkt, synes jeg, har illustreret sin tro på, at man kan regulere og i dette tilfælde altså også regulere, hvor der egentlig ikke er noget at regulere.

(Kort bemærkning).

Kjærbøl: Ja, med rette eller urette kan jeg ikke se andet end, at ministerens argumentation igen bider sig selv i halen. Forleden sagde ministeren, at det igangværende byggeri for forsvaret egentlig ikke betød noget videre. (*Indenrigs- og boligministeren [Aksel Møller]:* I den nuværende situation!). I den nuværende situation, ja, ja; men den fremtidige lader det ikke til at ministeren kender ret meget til eller søger at tilrettelægge. Men enfin, der skal altså bygges til forsvaret, og så vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om ikke alene det kan vække hans samvittighed med hensyn til materialerne, om han ikke alligevel vil overveje af få magten over materialerne, således at man ikke risikerer, at forsvarsbyggeriet tager en del af de materialer, der nu er til rest for boligbyggeriet. Det vil jeg gerne bede ministeren om at overveje meget nøje.

Og så vil jeg gerne sige en ting til: det nytter ikke noget i en boligsituation, som Danmark i vel nok et par menneskealder ikke har oplevet magen til, blot at stå og henvise til de finansielle vanskeligheder. Hvis det ikke er muligt for ministeren at få nationalbanken til videre at diskontere byggelånene eller skaffe udvej på anden måde, må det være ministerens sag i denne alvorlige situation at sørge for en positiv indsats, og her er det jo ikke nok, hr. minister, at stå med nogle løse teorier, som jeg gentager er nationaløkonomisk prægede.

Ministeren synes jo slet ikke at kunne